

rettere end, at man er ude paa en Mark, hvor man saaber tilstrækkelig Besædning for, hvor meget der kan tages. Disse 15 pCt. hænge aabenbart fuldstændig i Luften. Der er ikke og kan ikke anføres noget Særligt til Støtte for 15 pCt. mere end for 5 pCt. eller 25 pCt. eller i det Hele taget for enhver Kvantitet, der kan gives endnu ud af Overstudet. Der findes Intet, og det vilde være et meget slet Exempel at give for de følgende Bonusbestemmelser, at man stillede sig saadan aldeles villaarligt. Man kunde tænke sig det Tilfælde, at selve Dødelighedsforholdene ikke gav Noget eller i alt Fald ikke noget Klækkeligt til Bonus, og saa laa det grumme nær at hjælpe sig ved blot at tage et eller andet Beløb ud af, hvad der var indbundet ved Kapitalbestyrelse og Renteindtægt, eller af de gamle Overstud. Saa man kunde endogsaa tænke sig, at man tilsidst i sin Appetit for Bonus vilde gaa saa vidt, at man vilde forgribe sig paa, hvad der var opsparet af Fædrene; dermed mener jeg, hvad der er opsparet af de 2 afdøde Anstalter. Jeg maa altsaa af principielle Grunde modsætte mig Forslaget under Nr. 2, ikke særligt af Henhyn til den største Udbetaling, som det vilde medføre for Livrenteanstalten, og som jo ikke vil gaa ud over omtrent en halv Million. Hvad det andet Forslag angaar, det under Nr. 7, som jeg ikke har kunnet tiltræde, da skal jeg kun gjentage dette, at jeg anser det for at være ligesaa uheldigt ligeoverfor en fornuftig Bestyrelse af Livrenteselskabet, som det vil være fordærveligt for dem, som man egentlig har troet at kunne hjælpe gennem det.

Lauridsen: Jeg har bestemt mig til efter at have hørt Diskussionen her i Salen, at jeg ogsaa vil gjøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Særlig vil jeg gjøre et Par Bemærkninger til Støtte for Mindretallets Forslag under Nr. 7. Jeg vil strax begynde med at sige, at det jo anerkendes fra alle Sider, at Interessenterne i Livrenteselskabet ikke have noget som helst Netskrav paa at faae udbetalt Bonus af Livrenteselskabet, og det er jo ogsaa Noget, som forresten er en Selvfølge, da de have kontraheret med Staten, som har overtaget en Garanti for en bestemt forud fastsat Præmie, og det er jo en Selvfølge, at hvis Forholdet havde stillet sig saaledes, at Dødelighedstabellerne havde vist sig forkerte, og at det i den Anledning var blevet nødvendigt at opkræve større Bidrag eller at lade Staten hvide et Tilskud, vilde man selvfølgelig have taget Statens Tilskud uden i fjerneste Maade at krympe sig ved at tage det. Det

forekommer mig derfor, at der var en ret god Grund for de Herrer Interessenter i Livrenteanstalten til at være en lille Smule bestedne, saa meget mere som det jo er selvblydende, at den største Del af den Formue, som er indbunden her, er en Formue, som man kan kalde en Konjunkturformue i egentlig Forstand, og gjælder det om nogen Formue, at den tilhører Samfundet, saa gjælder det i allerhøieste Grad om den Formue, der indvindes ved stigende Konjunkturer; at den slet ikke kan siges at tilhøre den enkelte Mand, men at det er den Formuebestanddel, paa hvilken Samfundet mest af Alt har Krav. Jeg vil derfor sige, at det forundrer mig mere, at der ikke til dette Lovforslag her fra visse Sider er blevet stillet Vædringsforslag om, at en Del af den Formue, her ligger, skulde anvendes til andre sociale Formaal, til sociale Formaal, der ikke i den Grad angaa Interessenterne, af hvilke de Fleste i Forhold til Samfundets øvrige Medlemmer maa kaldes velstillede, end at der er blevet stillet Vædringsforslag om, at man skulde forhøje den foreslaaede Udbetaling til Interessenterne. Jeg siger, at det forekommer mig ikke at være noget særdeles bestedent Standpunkt at indtage af de Herrer, der ere interesserede i den saakaldte Bonusubbetaling; men jeg ser nu bort fra det, og det være saa langt fra mig, at jeg skulde i fjerneste Maade misunde Noget af dem, der skulle have Udbetaling, at de faae denne. Det er paa ingen Maade Tilfældet, men det forekommer mig rigtignok, at naar Stillingen er den, som den er her, og de saa finde paa at optræde med en saa stor Iver mod en grumme ringe Rentenedsættelse, som de gjøre, saa bliver deres Stilling, om jeg saa maa sige, en lille Smule mere uheldig, end den ellers vilde være blevet. Det hele Beløb, som der her er Tale om, er 25,000 Kr., nemlig $\frac{1}{2}$ pCt. af 5 Mill. Hvad Rolle spiller det for en saa rig Anstalt? Nu er det ganske vist af den ærede Finanzminister fremhævet, at Livsforsikringsanstalten ikke er nogen Statsanstalt, og rent formelt set kan det maasse nok siges, men Livsforsikringsanstalten er jo dog en Anstalt, som Staten garanterer, hvis Embedsmænd udvælges af Staten, og hvor der ikke kan gaa en eneste Dre ind eller ud, uden at Staten skal give sin Tilladelse dertil, tilbørlig endogsaa gennem Lovgivningsmagten. Det forekommer mig derfor, at, hvis man vil stjelne mellem den og Statsanstalter i egentlig Forstand, saa bliver det en Formalisme af samme Art, som om man i gamle Dage vilde stjelne mellem en Mark og 16 Stilling. Man kan naturligvis godt sige, at en Mark ikke er det